

الرسالة Ar-Risaalah

(De Boodschap)

As-salaamu 'alaikum
Vrede zij met u

Tweewekelijkse uitgave van de Stuurgroep Islam

Jaargang 6, editie 153 - 25 mei 2013 - Rajab 15, 1434 - Tel: 85.95.800 - Email: riaz.ahmadali@gmail.com - Archief: www.ivisep.org/risaalah

Religie / Filosofie

Actueel / Maatschappij

Diverse onderwerpen

Over meisjesmoord (vrouwelijke infanticide)

In de pré-islamitische tijd kwam het voor, dat in Arabië meisjes soms door hun ouders werden gedood door hun levend te begraven (Koran 81:8-9). De Islam maakte een einde aan deze gruwel. Ouders gaven de voorkeur aan jongens boven meisjes. Wanneer ze het bericht kregen van de geboorte van een dochter werden ze treurig en verbitterd (Koran 43:17).

Ook in deze tijd worden er dagelijks op de wereld meisjes 'levend begraven'. Als in sommige culturen bij een echoscopie blijkt dat de foetus een meisje is, wordt ze geaborteerd (vrouwelijke foeticide).

Noot: het Hindoe-gezicht de Atharva Veda 6.2.3 leert het volgende gebed op te zeggen: "Laat een vrouwelijk kind ergens anders geboren worden; hier, laat een mannelijk kind geboren worden." Hieruit kan worden afgeleid dat het krijgen van vrouwelijke nakomelingen als ongewenst werd / wordt beschouwd.

Over een bijgeloof

Toen een zoon (1½ jaar oud) van de Profeet Mohammed (vzmh) stierf, was er op die dag een zonsverduistering. Sommige bijgelovige mensen zeiden dat de verduistering te maken had met de dood van dat kind. De Profeet corrigeerde hun misvatting door te zeggen: "De zon en de maan behoren tot de tekenen van Allah. Ze verduisteren niet vanwege de geboorte of dood van iemand. Als je een verduistering meemaakt, gedenk Allah en verricht het gebed totdat het is afgelopen." M.a.w. zons- en maanverduisteringen zijn natuurverschijnselen waarop de mens geen enkel invloed kan uitoefenen.

"Wie is het?" "Ik"

Hazrat Djabier (r.a.) vertelde dat hij naar het huis van de Profeet Mohammed ging en aan de deur klopte. "Wie is het?" vroeg de Profeet. Djabier antwoordde: "Ik ben het." De Profeet zei op een afkeurenswaardige toon: "Ik ben het, ik ben het." M.a.w. men moet zijn naam zeggen.

Welk recht?

Welk recht is van toepassing op een ongeregistreerde nikaah (moslimhuwelijk); het Surinaamse recht, het Sharia recht of het recht van de jungle?

Bovenvermelde vraag is op 2/4/2013 voorgelegd aan de Madjlies Moesliemien Suriname (MMS) om daarover duidelijkheid te verschaffen.

Over 'De omgekeerde wereld'

In Dagblad Suriname van 23/4/2013 (pag. 06) heeft de heer Bert Eersteling een steengoed artikel geschreven over homofilie onder de titel 'De omgekeerde wereld', de wereld waarin onwetmatigheden zullen worden gezien als wetmatigheden, als iets normaal.

De Profeet Mohammed heeft gezegd, dat in de laatste dagen mensen aan dingen die absoluut verboden en verfoeilijk zijn, mooie namen zullen geven, er mooie etiketten op zullen plakken om te doen voorkomen alsof die zaken halaal (wettig) zijn, en dus de gewoonte zaak van de wereld zijn.

De 'Shariadriehoek'

Eenieder zal wellicht bekend zijn met de Bermudadriehoek. Maar ooit gehoord van de 'Shariadriehoek'? Deze is een moslimenclave in de Schilderswijk in Den Haag waar getracht wordt de sharia te implementeren.

Ahmad Jhawnie

Website

Artikel van de week:

Historische spech 100 jaar
Hindostaanse immigratie in Suriname
Door mr. Basharat Ahmadali

Lees op www.ivisep.org

- Ar-Risaalah krant gemist?

- Vorige editie van Risaalah TV gemist?

Bekijk op www.ivisep.org

Op de hoogte blijven van onze updates?

Zoek 'ivisep' op Facebook en 'like' ons!

= Op weg naar 140 jaar Hindostaanse immigratie =

De Islam in Suriname (2)

In de vorige editie hebben we het gehad over de vestiging van de Islam in Suriname, toen de Hindostaanse immigratie begon in 1873.

Nadat de Moslims gedurende meer dan vijftig jaar hun religie in ongeorganiseerd verband beleeden, werd op 17 november 1929 de Surinaamsche Islamitische Vereniging (S.I.V.) opgericht als eerste gestructureerde Moslimorganisatie in Suriname.

Vóór de oprichting van de S.I.V. bestond er reeds een moskee in Paramaribo, en wel te Grond Wolfenbutterl, de huidige Cultuurtuinlaan. Deze werd door immigranten opgericht rond 1916 of eerder en is, voorzover bekend, de eerste moskee die in Paramaribo werd gevestigd. De naam was 'Anjuman Hidayat Islam'. De moskee was in hout opgetrokken en had een dak van pinabladeren. Het perceel waarop het gebouw stond, was geschenken door de gebroeders Abdoelkariem. In die tijd had de organisatie geen bestuur of statuten; zowel de geestelijke als de wereldlijke leiding berustte in handen van de imaan. De eerste imaan, voorzover bekend, was de heer Hanief Mia.

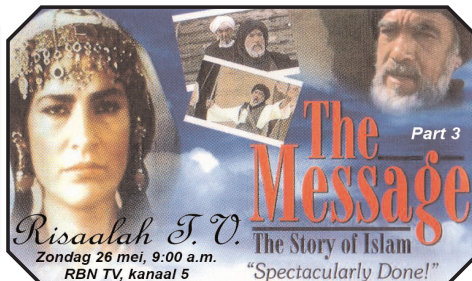
In 1921 besloot een groep Moslims de Anjuman Hidayat Islam over te nemen en een bestuur te vormen onder voorzitterschap van de heer G.S. Ketwaru. Dit plan viel niet bij iedereen in goede aarde. De groep Ketwaru zonderde zich af van de djamaat en richtte tenslotte in 1931, samen met moulvi L. Kalaykhan, een nieuwe organisatie op, genaamd Khilafat Anjuman. Het centrum van de Anjuman Hidayat Islam werd rond eind 1929 verplaatst naar de Keizerstraat te Paramaribo.

Kort na de oprichting van de S.I.V. in 1929 werd de behoefte gevoeld om op het gebied van de religie contacten te zoeken met het buitenland. De S.I.V. stelde zich in verbinding met diverse Islamitische organisaties in India, maar het was alleen de Ahmadiyya Anjuman Isha'at-i-Islam te Lahore die bereid was een Islamdeskundige naar Suriname te sturen. Hiertoe werd aangewezen de pas afgestudeerde moulvi Ameer Ali te Trinidad, die zijn opleiding bij voornoemde Anjuman had genoten. Deze moulvi kwam in 1934 voor twee maanden naar Suriname om de alhier aanwezige Moslims in de Islam te onderwijzen.

Binnen de S.I.V. was niet iedereen het eens met het verkondigen van Ahmadiyya leerstellingen binnen de organisatie. Dit had als resultaat dat ontevreden leden zich afscheidden; de groep die met de Ahmadiyya leerstellingen sympathiseerde bleef bij de vereniging, en zij die zich afscheidden richtten een nieuwe organisatie op aan de Hermhutterstraat (volgens een bron werd de oude Anjuman Hidayat Islam hiermee voortgezet). Toen het echtpaar Soekhai in 1948 een perceel aan de Kankantriestraat schonk aan deze Anjuman en er plannen werden gemaakt om het centrum naar de Kankantriestraat te verplaatsen, bleek dat niet iedereen het daarmee eens was. Een deel splitste zich af en richtte de Akaidoel Islam op aan de Calcuttastraat. Op initiatief van maulana Siddiqi, die in 1950 te gast was in Suriname, bundelden de Anjuman Hidayat Islam, de Khilafat Anjuman en de Akaidoel Islam zich onder de naam 'Surinaamse Moeslim Associatie' (S.M.A.) De eerste voorzitter van de S.M.A. werd de heer Islam Ramdjan; hij was ook de laatste voorzitter van de Anjuman Hidayat Islam. De eerste imaan van de S.M.A., tevens de laatste imaan van de Anjuman Hidayat Islam, was moulvi Karamatkhan Rahman.

Bronnen:

- Islamitisch maandblad 'Al Haq', uitg. IVISEP, sept. 1976
- Jubileumboek 25 jaar Surinaamse Islamitische Vereniging
- Gedenkboek 50 jaar Surinaamse Moeslim Associatie

= FLASHBACK =

Viering 100 jaar Hindostaanse immigratie in Commewijne (1973)

Aankomst nagebootste 'Lalla Rookh' op Nieuw Amsterdam

Lange optocht vanuit de steiger naar Nieuw Amsterdam. Grote massa mensen op de been

Aanplant vijgeboom door toenmalige DC Commewijne, mr. Basharat Ahmadali, samen met enige nog in leven zijnde immigranten, ter herdenking van 100 jaar Hindostaanse immigratie in Suriname

Foto: In de beginjaren van de Islam in Suriname werd het Tadjafees ter herdenking van het martelaarschap van imaan Hussain groots gevierd. De tadjia is een versierd bamboe grafmonument (achter op foto te zien). Het feest duurde enkele dagen, en na afloop werd de tadjia in optocht naar een rivier gebracht en daarin geworpen. Dit feest, dat wordt gevierd door Moslims van de Shia groepering, raakte in de loop der jaren steeds meer op de achtergrond en het maakte plaats voor een grotere herdenking van feestdagen die wel binnen de gangbare Islamitische traditie passen, zoals led ul-Fitr, Offerfeest, Milaad un-Nabi (geboortedag van de Profeet Mohammed), Lailat al-Qadr (herdenking van de eerste openbaring van de Koran), enz. In andere landen (zoals Irak) wordt het martelaarschap van Hussain nog steeds groots herdacht met optochten, zelfkastijding, bezoeken van zijn graf, etc.